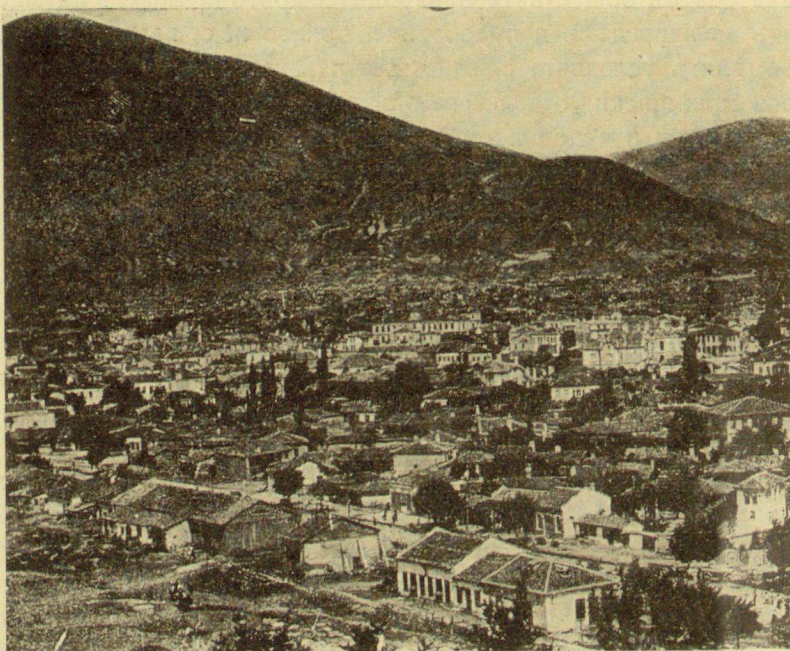

Думи и дѣла, мисли и решения се покриватъ всѣкога у този патриотъ, у когото „великата идея“ за народностъ се е превърнала отъ младини вече въ плътъ отъ плътта му и въ кръвь отъ кръвьта му, особено следъ прочита на Венелиновата история (1829), която е разпалила и хвърлила въ тревога всички образовани българи. Защо българскиятъ народъ тѣне въ невежество, тегла и лишения по едно време, когато образована Европа крачи бързо напредъ къмъ материално

2. Изгледъ на гр. Сливенъ (западна часть).

благополучие и граждански реформи? Где се криятъ причинитѣ за мудния ръстъ на българското обществено съзнание и на организиранитѣ народни сили за отстояване на просвѣтата? Решавайки тѣзи и други подобни въпроси, Селимински е смаянъ отъ контраста между Изтокъ и Западъ, между роба и свободния културенъ човѣкъ. И той изпада въ мрачно настроение, когато извика въ ума си картината на виденото въ България. Той е ималъ възможностъ да обиколи и Македония и Тракия и други части отъ отечеството си и да остане поразенъ отъ разорение и назадъкъ. „Селата, пише той, се намиратъ въ